

Életünk

A PÉCH ANTAL Bányaiipari AKNÁSZKÉPZŐ TECHNIKUM, A SZABÓ JÓZSEF GEOLÓGIAI SZAKKÖZÉPISKOLA, A Bányagépészeti és Bányavillamosági Szakközépfiskola és a Vájár Szakmunkásképző Intézet IDŐSZAKOS KIADVÁNYA.
VIII. évfolyam 2. szám

Vivere militare est — Az élet küzdelem

Az ideális diák

Van ilyen egyáltalán? Persze. Bár biztos, hogy minden tanárnak mások és mások az elképzelései róla. Az összes pedagógus szeretné, ha óráin csupa-csupa ideális diák ülne, s elmélyülten hallgatná előadásait.

Kelemen Zoltán tanár úrnál az ideális diák kritériumai a következők:

-Az ideális diák iskolába is jár.
-Az ideális diák a hetedik óra utáni ebédjét nem eszi meg a menzán a hatodik órában.
-Az ideális diák nem válogatós.
-Az ideális diák nem alszik a folyosó kövén ülve, ráér erre az órán is.
-Az ideális diák otthon szemetel.
-Az ideális diák, ha nem is tudja név szerint ki az igazgató, legalább felismeri.
-Az ideális diák időnként visszaköszön a tanárainak.
-Az ideális diák az „a négyzet plusz b négyzet egyenlő c négyzet” összefüggésből képes megjegyezni legalább az „a” tagot. (A szakmunkásképzős hallgatók ezalól felmentést kapnak.)
-Az ideális diák nem sovíniszta – szereti a Horvát(h)okat. (Lásd: Horváth József, Horváth Lajos, Horváth Dóra.) Támogatja az iskolai Horvát(h) autonómiát.
-Az ideális diák széles látókörrel rendelkezik. Ez nem is csoda, hiszen mindent megkap e tekintetben a tanáraitól.
(Idézet a legutóbbi nevelési értekezlet anyagából: „Minden erőnkkel és tudományos alaposágunkkal szélesíteni kell a tanulók világnézeti horizontját, hogy ezután e horizontok egymásba kapcsolódjanak és közös nevezőre jussunk.”)
-Az ideális diák nem akar hal lenni. Jól tudja: „Ebihalból nem lesz más csak béka
Még ha bálnává válni volna is szándéka.”
-Az ideális diák hiányzási óraszámra nem haladja meg az évi 250(!) órát.

-Az ideális diák testnevelés órán félreteszi politikai nézeteit, nem szídja a VÖRÖSöket és nincsenek mélyen SZANTÓ gondolatai.
-Az ideális diák az óráról nem kérétdözdik, legfeljebb kérődzik.
-Az ideális diák nem hintázik a széken, mindenkor figyelembe veszi az adott hely maximális gravitációs értékének abszolút komponensét és eszerint ül.
-Az ideális diák nem égeti feleslegesen a vilányt, de ha már megtette, az elnyelt energiát szőlőcukorra alakítja.
-Az ideális diák szereti a társadalmi munkát és azon nem idétlenkedik. Legfeljebb mások fejére szórja a földet.
-Az ideális diák mindig éhes, hogy jól működjön a büfé!
-Az ideális diák nem gépész.
-Az ideális diák nem trágár és nem káromkodik, ha nincs a közelben tanár, aki hallja!
-Az ideális diák csak negyedéves korára lesz alkoholistá.
-Az ideális diák ötödévre nem marad itt.
-Az ideális diák ünnepélyre öltönyben jön, messze betartva az öltözködés PIER-CAR-DEN-i szabályait.
-Az ideális diák szereti a matektanárt, függetlenül a példa nehézségétől.
-Az ideális diák nem ír dolgozatot. Nem azért mert nem szeret, hanem, hogy nem terhelje túl tanárai idegeit.
-Az ideális diák már nem ide jár!!!

Ők lennének az ideális diákok?!

Diáknap

Október 11-én rendeztük meg azt a bulit, amely bemelegítés volt a másnapi diáknapra. Mindenféle zene volt, mi fülnek ingere. A tanári kar jeles képviselői sem tudtak ellenállni a Rock 'n roll örjítő ritmusainak. A felhőtlen tánc mellett előnye volt a „dizsinek”, hogy megmutattuk: rossz poénok nélkül is jól tudjuk érezni magunkat. Valószínűleg mindenki avval a gondolattal tért nyugovóra, hogy október 12-e a kulturális- és sport programok napja lesz. Így is lett.

Eljött a reggel, hétágra sütött a nap. A jobb, majd a bal oldalukra fordulól álomszuszékok hangos ásítása szaggatta szét a reggeli áldásos csöndet. A szervezők lázas munkával készítették elő a nagy napot.

A focibajnokság már nyolc óra tájban megkezdődött. Szokás szerint itt volt a legnagyobb nézőközönség. Aki megunta a „góltalan-ságot”, vagy éppen a sok kapott „fiaskót”, meglátogathatta a videoclub nevezetű intézményt, ahol többek között fellépett (természetesen nem élőben) Robin Williams (két filmben is: HOOK, Holt költők társasága) Lassan beindult a kártyabarlang, ahol ínycsiklandó falatok mellett mindenki kiélhette a hazardjátékok iránti hajlamait. A Music TV zenés műsora nem hallatszott át a 10 m-rel arrébb található sakközők világába. A bölcs csönd megfelelő táptalajnak bizonyult a gondolkodók számára, akik véres harcokat vívtak a fekete-fehér táblákon.

Ezzel párhuzamosan megindult a ping-pongverseny is, melyen feltűnően sok „ütőforgató” vett részt. Az ebédlő másik oldalán folyt a BASS. A kockázásnak eme módja (reméljük nem a név miatt) vonzotta az érdeklődőket. Sajnos az utolsó, körömrágós pillanatok nem sikerült „lencsevégre kapni”.

A kihagyhatatlan szkanderban ismét szép számmal voltak lány jelentkezők is. Ha ez így folytatódik jövőre megrendezhetjük a vegyesszkandert.

Végre nem csak az órán amőbázhattunk. A diáknap lehetőséget adott az ország-világ előtti megmérettetésre. (Gondolkodunk azon, hogy legközelebb a puskázásból is versenyszámot csinálunk.)

A tenispályáknak dupla „feladatuk” volt aznap. Sokan itt melegítettek a focira, valamint itt rendeztük meg a lábteniszt is. Színvonalas mérkőzések tanúi lehettek, akik nézték a küzdelmet. Szerencsére erről is készült filmanyag.

Az események egyre jobban sűrűsödtek, mintha előremutattak

volna egy feszültségoldó versenyszám felé. Igen, a tradíciónak számító tanár-diák meccsre figyeltek fel a legtöbben. Kétségtelen, hogy mindkét fél becsületesen harcolt, látványos játékkal bizonyította foci tudását. Győzött a jobbik. Ez így „fair”. „tanárnapon” tanár győz, diáknapon a diák.

Aki nézte a kötékhúzást, meggyőződhetett arról, hogy egy ember milyen sokat számít. Roppant erők és ellenerők feszítették a kötelet. (Meggövegtük Newtont. Eddig nem hittünk neki, de most már belátuk, igaz a harmadik axióma.)

Természetesen nem maradhatott ki a szellemi vetélkedő sem, amely nevéhez híven igen szellemes volt. A szokatlan szerelmesvél írás mellett, a humoros karikatúra készítése, találós kérdések, kirakók és zenei fejtörők tették színessé a műsort.

A konditeremben lehetőség nyílt az erőemelésre.

Miközben az „éhes” focisták fáradhatatlanul kergették a börgolyót, a meleg ebédlőben az ételkészítés és díszítés művészei produkálhattak remek alkotásokat. Aki idejében odament az az ínycsiklandó maradékból is mazsolázhatott. A szövegcsköltemények közül választott a diákzsűri különdíjat, amely a „legtáplálabb” nevet kapta.

A diáknap sport és kulturális programjait a József Attila emlékére rendezett szavalóverseny koronázta meg. A közel húsz résztvevő megmutathatta bensőit, a lélek értékeit. Minden egyes vers még jobban elmélyítette a költő iránt érzett tiszteletünket. A zsűri által választott legjobbakkal mellett voltak közönségsvazatok is. A kicsiny helyiségben sok jó ember elfért, szinte mozdulni sem lehetett.

A futballnak délután lett vége. Méltó befejezés volt az utolsó nagy összecsapás.

A délelőtti programokhoz szorosan nem kötődő banketten, a jeles rendű tanulók beszélgethettek tanáraikkal és egymással.

Úgy érzem, elmondhatjuk, hogy jól sikerült a diáknap. Reméljük mindenki megtalálta a számára legmegfelelőbb elfoglaltságot. Szépen szeretnénk köszönetet mondani az iskola vezetésének azért az anyagi támogatásért, amit a programok megvalósítására kaptunk.

Reméljük sok hasonló diáknap lesz a jövőben, ami mindenki kapcsolódását szolgálja.

Horváth Zoltán

Szómagyozás

Múltkorji számunkban nagy sikere volt a furcsa szómagyarázatnak. Sokan kértek meg minket, hogy folytassuk. A szavak jelentésének forradalmasítója, Szilvási Csaba tanár úr szívesen vállalta a folytatást. Íme:

Albán: a király helyettesének a helyettese. Anándor, aki a király és a helyettese távollétében az ország ügyes-bajos dolgait intézni hivatott.

Aramlik: elektromos áram kivezetésére szolgáló kör alakú, páros konnektornyílás népies neve.

Artó: amibe az árfolyam bmlík. Veszedelmesen mély. Hó végén könnyen bele lehet fulladni. Év elején szintje mindig megemelkedik.

Bocskor: a medve gyermek- és serdülőkor.

Bútor: bánat ürügyén dorobézolás, sírva vigadás.

Felcserél: szakképzetlen orvos operálókészének életveszélyes pengéje.

Fellah: Allah, mohamedán isten felettese.

Fogadás: protézis berakása.

Fogadó: 1., foghúzáson megjelent egyén, aki ott is hagyja a fogát. 2., fogak kezeléséért a maszk fogorvosnak fizetett összeg.

Hajlék: ügyetlen fodrász által a frizurán ejtett bevágás.

Himbál: kizárólag férfiak számára rendezett zajos mulatság, népies nevén kanbuli.

Kolompár: állatok nyakába akasztható csengő ára.

Lemzetelenít: lemezjátszóróli hangtelenített eltávolítás.

Művész: mesterséges járvány.

Óhaj: fejen lévő előregedett szőrzet.

Papír: lelkesít által készített kenőcs, a haldokló fájdalomnak enyhítésére. Utolsó kenet-höz való kenőcs.

Tanár: megduzzadt és medréből kilépett tanfolyam.

Túrás: nyílász varrásra szolgáló eszközön.

Vámpír: nem egészen tiszta lelkiismeretű utasok arcán vámvizsgálat alkalmával gyengébb idegzetükből adódóan keletkező arcbőrszín-élenkülés.

Vastag: vaskeménysgű testrészt. (Lásd: „Munkásokból vaszkól, oda sűjt ahova köll.”)

Zabláz: lovak túlabrakolás következtében fellépő hőemelkedése.

Válogatott diákbölcsességek

– importált humor –

Jobb ma egy egyes, mint holnap kettő...

*

Ha ismered az igazgatódat..., az már egy jó pont az óráján.

*

Nem szereted a matekot? Nem baj. A tanár is csak azért magyaráz, hogy elteljen az idő.

*

Minek kell iskolába járni, ha az uzsonnát otthon is megehetjük?

*

Lassan telik az óra? Igen, az idő hétköznap lelassul.

*

Minél többet tanulunk, annál többet tudunk. Minél többet tudunk, annál többet felejtünk. Minél többet felejtünk, annál többet kell ismét megtanulnunk... Ez az iskola 22-es csapdája.

*

Dolgozatíráskor sosem hiányzik a tanár...

*

Mindig az osztályfőnöki óra marad el.

*

Murphy után szabadon:

„Ami elromolhat az el is romlik... S ha valami elromlott, azt biztos, hogy a diákra fogják...”

*

Nem tudsz fejreállni tesi órán? Menj ki a sarki kocsmába, öt perc alatt sikerül.

*

Kedves volt a tanárnő? Jövő órán dogát írunk!!!

*

Égész éjjel buliztál, hullafaradt vagy – mind a hat órán te felélsz.

Miénk a jövő!?

Amióta az ember – feltehetően mint intelligens majom – lemászott a fáról, gyakorlatilag mással nem foglalkozik, mint saját környezetének aktív átalakításával. Ez a kezdeti időkben kimerült holmi asó-botos kaparászásban, egy-két fa kivágásában, néhány mammut agyonütésében, de mindezen tevékenységek nem sértették alapjaiban az ember és saját környezete közötti jó viszonyt.

Az igazi problémák valahol az 1500-as évek környékén, a felfedezések korában kezdődtek. Az emberiség ezen kortól kezdve egyre inkább a természet meghódításával és leigázásával foglalkozott, bár erre az időkre nyúlnak vissza az első, írásban rögzített környezetvédelmi törvények is. Például, a londoni szmog már akkor is gond volt, s így VIII. Henrik egyik rendelete fovesztés terhe mellett megtiltja a tőzeggel való tüzelést London polgárai számára, ha a Lordok Háza ülészik és csak a fával való tüzelést engedélyezte. De negatív példa erre a Karszt-hegység problémája, ahol az erdők kipusztítása

– hajógyártás céljából – a hegyesgről elnevezett folyamatok kialakulásához, illetve felgyorsulásához vezettek.

Am az emberiség fejlődik és ma már senki feje nem hull porba, bármily nagy volunemű szennyezés, vagy környezetkárosítás kapcsolódik is a nevéhez. Manapság beérjük képletes fovesztéssel, mivel ha visszahoznánk Henrik törvényeit, a hollók, a varjak és egyéb madárkák túlzott táplálékellátása miatt a mezei pockok, rágcsálók szaporodnának el vészes mennyiségben, és ez döntené végső romlásba az emberiséget.

A példa bár kissé abszurd, jól jellemzi a mai helyzetet és annak buktatóit. Az emberiség lassan felnőtt korba lép és most kezdi saját cselekedeteinek határát felismerni. Gyakorlatilag már felismerte azt, hogy amennyiben ezzel az ütemmel folytatja az egész Föld szennyezését, azzal saját halálos ítéletét hajtja végre. A felismerés létezik és a feladat most az, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, melyek hatásukban is megfelelőek. A kérdés azonban az,

hogy valójában van-e még lehetőség arra, hogy a már beindult folyamatot korlátozzuk, vagy felszámoljuk. Még sok esetben azt sem tudjuk biztosan, mi okozza a folyamatot, elég az ózonlyukra, az üvegházhatásra utalni. Az óceánok szennyezésével, az őserdők védelmével kapcsolatos problémák megoldása legalább ilyen fontos téma.

A gondok nagysága és globális volta miatt nemzetközi összefogásokra és megoldásokra van szükség. Mindehhez természetesen szemléletváltás szükséges. Ez viszonylag könnyű, ott, ahol úgy vetődnek fel a kérdések, hogy természetes táplálékkal táplált marhából készült rostélyost esznek áfonyamártással, vagy esetleg tápos csibebeccsináltat. Természetesen mindenki az első változatot fogja támogatni, az összes ehhez szükséges feltétellel együtt. Ezzel szemben ahol a kérdés az, hogy eszünk, vagy elhalasztjuk holnapra, ott gyakorlatilag nem merül fel a környezetvédelem, mint probléma. Azaz a gazdasági fejlettségbeni különbség rendkívül meghatározó. És még

emlést sem tettünk a túlnépesedés veszélyeiről, ami szintén nem a fejlett országok kiemelt problémája. Mindezen okok sajnos, határt szabnak a józan megfontoláson alapuló nemzetközi kezdeményezésnek.

Az evolúcióban élre tört Magyarország. Ezt büszkén állíthatjuk, hiszen a szegény, megboldogult Déri János jóvoltából az egész ország értesülhetett arról, hogy létezik egy hölgy, aki a nehézfémeket egyszerűen kiizzadja magából, így megmenekülve a biztos mérgezéses haláltól. A történelemben visszatekintve is csak egy bécsi illetőségű másik hölgy volt az, aki erre feltehetően képes volt, valamikor a század elején. Ők a jövő emberei, számukra nem gond a szennyezés, hiszen könnyen és gond nélkül képesek megszabadulni tőle. A bökkenő csak az, hogy a 10,5 millió magyar állampolgárból csak ez az egy hölgy képes erre, és ez az arány globális méretekben sem lehet sokkal jobb. Mindezek alapján feltehető a kérdés: ez lenne a jövőnk!?

Görög zsolt

Tatabánya szívéhez közel, nem messze a Csónakázó tótól kapták ezt a „csendéletet” lencsevégre. Az előtérben jól látszik a valóság...

Címlapsztori

„Visszaszállt” a hegyre a Turul

Éjszaka van. Sötétsgel takarózzik a város. Már csak néhány helyen világít az ablak a lakótelepek szokatlan csendjében.

A köztéri világítás – néhol pislog, néhol nincs is, de azért – bőszen küzd a sötétsgel. Csend van...

A város fölött, a Kő-hegyen azonban nappali világosság árad szét. Fényárban úszik a megújult Turul madár. Mintha felszálláshoz készülődne.

Sokan várták már. Több mint másfél év után 1992. november 29-én végre visszatért a városba, hogy a hegy ormán büszkén tárja szét szárnyait. Jelkép. Emlékeztet a több, mint egy ezredévv elelőtti győzedelmes bánhidai csatára. Árpád fejedelem vezetésével az ősmagyarok szétverték Szvapotlukot. Végre mienk lehetett az ország. A gyönyörű szép ország.

Fenséges, festői látvány. November 29-én, az avatáson mindenki ott volt, aki számított. Miniszterek, nagyköve-tek, polgármesterek, köztársasági elnök stb... De, ami fontos iskolánkat is képviselték egy páran eme rangos ünnepségen. Vigánti János tanár úr vezetésével aknászaink, bányász díszegyenruhában álltak sorfalat a bejárónál. Előt-
tük mentek el a politikusok. Ők voltak a rendőrökkel egyetemben egyben a biztonsági emberek is.

Gyönyörű a Turul. Védőn borítja szárnyait a város felé. Oltalmazóan. Szükség is van rá...! Mindenkinék. Mintha csak hallanánk a hangját: ne féljetej városiak vigyázok rátok...!

Szűcs László

Helyesírási verseny

Nehéz verseny volt

Vigh Tamás az „aranyérmes”

Nem volt könnyű, mégis sokan – 49-en – vállalkoztak az iskolai helyesírási verseny feladatainak megoldására. Különösen az első- és másodéves tanulók bátorsága dícséretes, hisz’ nekik a feladatokon kívül a náluk gazdagabb nyelvi ismeretekkel és korábban szerzett versenyzői gyakorlattal bíró harmadikosokkal és negyedikesekkel is meg kellett mérkőzni.

Az első fordulóban írt tollbamondás szövege egyáltalán nem tűnt nehéznek, ám a szépszájú nyelvi finomság, ámyalat felfedezése nécsak jó íráskészséget, de biztos fület és fúrge gondolkodást is igényelt.

A második körben lényegesen több elméleti ismeretet kellett felhasználni a huszonkét versenyzőnek a tesztek megoldása során. A biztos íráskészség mellett a tudatos nyelvhasználatról is tanúskodó diákok azonban remekül megoldották a feladatsort is, melyet a tavalyi országos verseny anyagából állított össze Fodor tanárnő.

Alljon itt a rövid beszámoló befejezésékként iskolánk legjobb helyesíróinak neve az utolsó futamban kialakult végső sorrend alapján!

Vigh Tamás 3.A környezetvédő
Both Attila 3.A villamos
Gyulai Gergely 3.B geológus
Mizák József 2.B geológus
Fentor Zoltán 3.A környezetvédő
Horváth Zoltán 2.A gépész
Avar Ferenc 3.B geológus
Laki Balázs 2.A környezetvédő
Harasta István 2.A gépész
Kónya Eszter 3.A geológus
Czírok Péter 3. szakmunkás

Hiszem, hogy hasonlóan sok diák résztvételével rendezett versenyek, játékok, vetélkedők ismereteink gazdagodása mellett mind-
anyunk számára kellemes izgalmat és örömet is szereznek.

Mezővári Tiborné, magvartanárnő

Pszichiáternél. Egy középkorú férfi keresi fel az ismert pszichiátert. „Doktor úr, azért jöttem, mert nagyon idegesítenek a meztelenfotók.” „Miért? Annyira puritán lélek?” „Dehogysis, nő-konfekció-butikom van...”

Felhívás!

Fiúk, lányok figyelem! Aki érdeklődik a tájfutás iránt, s szívesen járna versenyekre, edzésekre, az ne hagyja ki e nagy alkalmat. A Városi Tájfutó Szövetség tagokat toboroz magának.

Jelentkezni lehet Tatabányán, a dózsakerti Váci Mihály Általános Iskolában Répássy Lóránd testnevelőnél, vagy pedig itt Felsőgallán a Széchenyi István Általános Iskolában Gyulai Zoltánnál.

A fegyelmi tárgyalásról

Két diákot eltanácsoltak a suliból

A téli szünet előtti utolsó tanítási napon, délután fél kettőkor fegyelmi tárgyalásra ült össze az iskola vezetősége és tanári kara.

Az ügy, ami miatt lefolyt ez a tárgyalás, az volt, hogy két harmadikos geológus tanuló, névszerint *Avar Ferenc* és *Gyulai Gergely* Oroszlányon, egy mulatozás után, alkoholos állapotban, megpróbálták eltulajdonítani egy Wartburg típusú személygépkocsit és azzal hazajönni Tatabányára.

Tervük azonban elúszott, mivel a tulaj észrevette őket és kihívta a rendőrséget, akik el is fogták a srácokat. Így a két fiú kék-fehér csikos ladával jött vissza a városba.

Mivel az eset köztörvényes bűncselekménynek számít, nem lehetett szó nélkül hagyni, le kellett folytatni a fegyelmi tárgyalást. (S természetesen bíróság elé is kerül az ügy.)

A tárgyaláson meghallgatták a vádlottakat is. Avar Fecó beismerte, hogy már régebben is megpróbált Gergellyel feltróni egy kocsit, itt Tatabányán, a Gál lakótelepen. De az sem sikerült, így „mindössze” egy pár kazettát vettek ki belőle.

A kérdésre, miszerint mióta és mit iszik, Fecó a következőt válaszolta: „*Mintegy másfél éve, fröccsöt és sört.*”

Gyulai Gergő azt nem tudta, hogy aznap este mennyit ivott, de abban biztos volt, hogy részeg volt. Azóta is keményen ivott, mert

szerinte ebben a városban mást nem lehet csinálni.

A tárgyaláson ott voltak a szülők is. Fecó édesapja belátta, hogy súlyos hibát követett el. Nem szabadott volna ilyen önállóságot engedni a fiának.

Tudta, hogy az eset súlyos, de remélte, hogy Fecót nem tanácsolják el a suliból.

Ezzel szemben Gerő édesanyja úgy gondolta, hogy a fiának jobb lenne, ha elkerülhetne innen, mert máshol esetleg tiszta lapul indulhatna.

A tárgyaláson ezen kívül ott volt még egy osztályképviselő (neve maradjon titokban) is. Próbálta menteni a menthetőt, s kérte a tanári kart, hogy vegyék figyelembe a város környezetét.

„*Mindenhol kocsmák vannak, egyéb szórakozási lehetőség nincs*” – mondta.

A meghallgatás után következett az „ítélhetőrdetés”. 3 tartózkodás mellett olyan határozat született, hogy Gyulai Gergely-menjen el az iskolából, mivel már a kollégiumban is voltak „balhéi” és a legutolsó figyelmeztetést is megkapta.

Avar Ferencet 6 tartózkodás mellett tanácsolták el az iskolából. Három év múlva, ha úgy gondolják visszajöhetnek, mivel a kizárás, csak eddig érvényes.

1	A	2	L	6	3	M		7	1	8	
7	1	9	10					3	1	11	6
6	11	10	7					10	12	1	8
3	6	4	D	10				3	13	11	
	2	13	14	1					15	1	11
	6	2	13	2	11	6	4	6			
			2	1	10	11	16	8			
17	1	15	6	11	11						
5	2	13		11	17	15	5	18			
20	13	8	14		15	6	18	19			
16	13	14				3	5	6			
7	2	5	12		21	1	15	3			
6	2	4	1	2		12	5	1			
			22	1	7	1	11	10			
1	8	14	6	20	1						
12	1	8	8	6	2	13	8				
1	20	6		8	10	7	14				
	13	21	1		23	8	6	11			
5	E	7	10	2		8	24	12	10		
25	6	11	1			11	2	6	12		
6	8	1				1	7	11	1		
7	24	19	10	20	13	7	17	11			
25	1	15	19	20	13	12	6	8			

Marseillaise

Kedves Olvasónk! Ezt a rejtvényt a számok segítségével fejtheti meg. Ugyanaz a szám ugyanaz a betű. A kezdet: A=1, L=2, M=3, D=4, E=5. Lehet folytatni. Ha minden a helyére került, írja át a lenti hálózatba a megfelelő betűket. Így a felső sorban Debussy egyik prelűdjének, az alsó sorban pedig Kodály Zoltán egyik művének címét olvashatja. Mindkettő közös ismertetőjele, hogy szerepel bennük a Marseillaise, a franciák nemzeti himnuszának dallama.

Géza néni:

Rovatunkban olyan hírek, információk halmazát közöljük, amelyekről tudunk, merjük őket közölni, így hát némi töprengés után meg is tesszük.

Egyesek azt hiszik, azért történnek furcsa dolgok a világban, mert az újságokat színesebbé kell tenni.

Aki hirtelen fut be fényes karriert, azt könnyen megvakítja a csillogása.

A választáskor olyan lovakra tettünk, amelyek kihúzzák szekerünket a kátyúból, de a kocsisok inkább löversenyre fogják őket?

A harmadik emelet...

T. L. emlékére

És repült. Mint a madár. Teste körül süvített a szél, hideg légburokként vonta be. Repült. Hasította a levegőt. Boldog volt. Végre, repül, mint egy Isten. Egyedül ő, csak ő képes erre az egész világon. Az Isten képes csak erre, aki nem született, nem él, nem is hal meg. Nem létezik, de mégis van. Az Istennek nem kell az élet, ez a nyomorult létezés. Isten élet nélkül is él. Boldog volt. Repült – zuhant...

...A méterek vérszenes fogytak, gyorsan közeledett a talaj. De ő ezzel nem törődött. Csak élvezte a repülést, nem tudatosodott benne: rohamléptekkel közelít a halál.

Pillanatok alatt lezajlott az egész. A szomszéd ház ablakában véletlenül bémézködők és az utcán járók csak annyit vettek észre, hogy a Piros Tömbben, a harmadik emeleten kinyílik egy ablak, valaki kilép a párkányra, majd egy lépés előre..., a semmibe.

Hangosan puffanva ért földet az aszfalton. Felhangzott egy sikoly. Emberek vették körül a több sebből vérző testet.

Hirtelen véget ért a repülés. Nem tudta, mi a baj. Valami megváltozott. A hideg szél már nem védte. Baj volt. A félelem hullámai elárasztották az agyát. Reszketett...

...Ekkor csapódott be az aszfaltba. Fájdalom tört a testére, több helyről indult ki egyszerre, s szaladt végig az idegeken, izmokon. Elsötétült előtte a világ.

Perceken belül megérkezett a rohammentő. De addigra már több száz ember csődült a test köré. Csak néhányan kérdezték, a többiek szó nélkül bámulták az embert. Valaki a nyitott harmadik emeleti ablakra mutatott.

A mentőorvos is felnézett, s elégedetten, magáról megelégedve fűtyentett egyet. Aztán elszégyellte magát, s a test felé fordult.

A férfi még élt, de nem volt eszméleténél. S mivel egy kilenc méteres zuhanás után, nem valószínű, hogy a gerincoszlop egészben megmaradt, a doktor elrendelte a vákuumágyon szállítást.

Az ápoló és a sofőr elővette az „ágyat”, majd az orvossal

tríot alkotva óvatosan feltették rá a beteget. Gumisírással, szírenázva lött ki a Toyota. Irány a baleseti sebészet...

A rendőrség biztosította a helyszínt, majd néhány járőr megkezdte a szemtanúk kihallgatását.

A műtét több órán át tartott. Mint kiderült, a férfi gerince nem sérült meg, de leszakadt a lépe, az egyik veséje beverzett, s a jobb tüdejében is megsérültek a hörgői.

Az orvosok fáradhatatlanul végezték a dolgukat. Vágtak, varrtak, tamponoztak. Jól tudták, hogy a férfi élete tudásuktól és kezűgyességüktől is függ.

Végre az utolsó vágást is bevarrták, s a férfit átszállították az intenzív osztályra, ahol teljes megfigyelés alá fogták. Állapota kielégítő volt, bár még nem jutott túl az életveszélyen. Az orvosok számítottak arra is, hogy felléphet bármilyen komplikáció. A szívvel és a vérnyomásával egyelőre nem volt semmiféle probléma, az eszméletét azonban még mindig nem nyerte vissza.

A rendőrség értesítette a hozzátartozókat. Mint kiderült, a férfi még tanult, s szülei az ország másik végében laknak. A Piros Tömbben, ahonnan kivette magát, csak az albréleti szobája van.

A nyomozó tiszt a szoba átkutatása során, az egyik szekrény felső fiókjában, rendezett köteggben három füzetet talált. Versek voltak bennük, a férfi versei. Beleolvastott az egyikbe, s szörnyülködve nézett fel a papírból.

Miért szültél a világra anyám?

Ide, hol csak szenvedek. Az élet kitaszított engem, A Sátán elé süllyedtem...

A másik sem volt különb.

Élek, még most is Pedig rég halott lehetnék. Nincs mentség bűneimre, Nyitott ablak – repülés...

Lerakta a füzeteket. A nyomozás során biztosan fel lehet még használni. Nem akarta látni az írásokat. Szörnyű volt abba belegendolni, hogy egy fiatalember, aki előtt még ott van az élet, ilyesmire gondoljon. Hogy az élvezetek helyett a halált keresse. S, hogy az öngyilkosságban találja meg a végső megoldást.

Szörnyű, de sajnos mostanában egyre többször fordul elő ilyen. A múlt héten is... Egy tizenéves lány, egy kis „fejletlen” liba – az egyik kollégájuk egyetlen gyermeke – fölbölte magát apja szolgálati fegyverével. Az apa beleőrült. Most is az elmeosztályon ápolják. Nem tudta elviselni a lánya halálát. Felnevelte tizenvalahány évig, s aztán egy pillanat alatt vége van az egésznek. Egy apró mozdulat, s egy kiforratlan tehetség elpusztul. Saját akaratából. Érthetetlen, felfoghatatlan. És sajnos nő a számuk azoknak, akik a halálban látják az élet megoldását, s nem tudják kivágni azt a hatvan-hetven évet, amikor úgyis bekövetkezik az elmúlás.

Érthetetlen..., mint ahogy ez a fiú is. Mi bántotta? Miért csinálta? Mi volt az ok? A kérdésekre nincs válasz, legalábbis egyelőre, amíg a szülők meg nem érkeznek...

...Másnap hajnalban értek a kapitányságra a szülők. Az anya végig sírt, az apa pedig az egyik cigarettáról a másikra gyújtott, miközben beszélgettek a tisztel.

Egész éjjel úton voltak, használhatót azonban nem tudtak mondani. A fiúk, amikor otthon volt, normálisan viselkedett, mint a többi tizenéves. Úgy látszott rajta, hogy szereti az életet... A versek elolvasása után az anya elájult. Vagy azért, mert nem értette a mondanivalót, s csak a tudattól, hogy a fia ilyen szörnyűeket ír, vagy pedig azért, mert értette.

Az osztálytársak sem tudtak semmi újat mondani. A férfi-fiú az egyik legjobb tanuló. Nem tudják még mindig elhinni, hogy megcsinálta, hogy ő csinálta meg! Mindenki másról el tudták volna képzelni, csak róla nem. S mégis ő...

A versekről sem tudtak. Nem tudták, hogy ilyen gondolatai, kényszerképzetek vannak, úgy látták rajta, szeret élni, boldog, meg van elégedve. Sajnálták szegényt. Bár, amit a sérülésekről hallottak, annak alapján úgy gondolták: jobb lenne mindenkinek, ha meghalna...

A tanárok is meg voltak döbbenve. Csak jót mondhattak róla. Jól tanult, testhosszakkal

verte a többieket. Nem volt vele semmi probléma, bár igaz, hogy néha hülyéskedett. De, hát ki nem...?!

A nyomozás folytatódott, bár kevés volt az esély arra, hogy valaha is rájönnék a „miértre”. A városi újságban is megjelent egy cikk. Ez csak újabb találgatásoknak nyújtott biztos táptalajt. Sokan mondták, hogy belépett valamilyen szekrénybe, (talán a Sátánisták közé) s ők kényszerítették az öngyilkosságra. Mások meg azt állították, hogy egyszerűen megőrült, nem bírta az élet nehézségeit.

Három napig volt kómában. A negyedikén visszanyerte az eszméletét. Még mindig az intenzív volt. Gázcsérjéj gépek tartották fent, mivel nem volt biztos, hogy a sérült tüdő magától képes lenne a folyamatot kielégítően végrehajtani.

Rendszeresen ellenőrizték, s úgy tűnt, hogy minden rendben van. Megvolt a túlélés esélye.

Osztálytársai rendszeresen látogatták. Beszélgettek vele. Már nem akart meghalni. S azt is bánta, hogy akkor megpróbálta... Meg akart gyógyulni, vissza akart kerülni az osztályba... ÉLNI AKART...!!!

Telt az idő és úgy nézett ki, hogy erős szervezete nem sérült komolyabban és felépül. De nem... A baj hirtelen jött, váratlanul, nem lehetett segíteni. Próbálták, de műtét közben meghalt.

Az orvosokban egy világ omlott össze. Nem értették mi volt a gond. Az egyik pillanatban még egészséges volt, a másikban meg hirtelen rosszul lett. Elvitte a szíve, meg a sérült tüdeje – terjedtek el a pletykák az intenzív folyosóin.

A nyomozás lezárult, az ok még mindig ismeretlen. Osztálytársai közül sokan megsiratták, s ott voltak a temetésen is.

Szerették, de ő erre, míg élt, nem jött rá. Most meg már, sajnos késő. Elment. Eltávozott egy olyan világba, amelyet ő választott magának lakhelyül. Elment, egy olyan világba, ahonnan nincs visszatérés, bármennyire is akarta már..., a végén. Elment...

A Piros Tömbbe új lakó költözött...

TEREPGYAKORLATON

Könyörgöm, hagyjatok engem itt békén
meghalni.

Az ÉLETÜNK-et szerkeszti a szerkesztő bizottság Szűcs
László diák-főszerkesztő és dr. Szilvási Csaba tanár segítsé-
gével. Megjelenik egy tanévben háromszor. Felelős kiadó:
Bársony László igazgató.